

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicat

Scrieri nefrancoate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 90.

Luni, Marți 22 Aprilie (4 Mai).

1886.

Brașov 21 Aprilie 1886.

Șcimă că la propunerea Angliei marile puteri au decis a adresa Greciei un ultimatum, cerând demobilizarea armatei grecești. Situațiunea cabinetului Delyannis ajunsese a fi câtă se poate de dificilă în urma hotărârii puterilor, fiindcă acest cabinet a făcut mari speranțe poporului grecesc și, ceea ce este și mai sântitor, a cheltuit sume enorme pentru pregătiri de războiu și pentru susținerea armatei pe picior de războiu timp așa de îndelungat. Poate se și facea or și cine o idee despre indignarea și despre fierberea ce se va naște în sîmul populațiunii Greciei, decă guvernul din Atena va fi silit a depune arma fără să fi dobândit alt rezultat, decât acela că a mai încărcat în spinarea contribuabililor nouă datorii de multe milioane.

Ca să-i ușureze retragerea, Franca a venit în ajutor cabinetului grecesc, adresându-i prin reprezentantul său dela Atena, comitele Mouy, o notă amicală, în care îl sfătuesce să țină cont de dorințele Europei și să nu-și agraveze situațiunea printr'o politică aventuriosă. Nota d-lui Freycinet venind dela o putere amică și protectoare, a avut cel mai bun efect, căci cabinetul Delyannis s'a grăbit a primi sfatul Francei în urma promisiunii făcute, că Franca va stăru să se reguleze cestiunea greacă pe cale diplomatică, adresându o circulară către prefectii din totă țera, în care dice, că Grecia trebuie să asculte de sfatul Francei, pentru că cestiunea națională greacă va avé în Franca totu-déuna un zelos apărător.

Când reprezentantul Francei a făcut cunoscut puterilor răspunsul favorabil al cabinetului grecesc, ultimatumul încă nu se predase și reprezentanții puterilor încă nici nu primiseră în privința acésta instrucțiunile necesare. Pasul Francei făcea de prisos ultimatumul. Nu convenea însă celorlalte puteri, ca numai Franca să aibă succesul diplomatic, nu convenea mai ales Germaniei, a căreia rivalitate cu Franca se accentuează de câtva timp mai tare. Reprezentantul Francei n'a subsemnat ultimatumul, căci dicea, că nu-i nevoie după ce Grecia a declarat, că ascultă de sfatul Francei și va desarma. Celelalte cinci puteri însă: Germania, Anglia, Austro-Ungaria, Italia și Rusia au declarat, că nu se pot mulțami cu asigurarea lui Delyannis, că se va ține de promisiunea ce a dat reprezentantului Francei, ci ele cer ca să declare apriat, că Grecia se supune voinții Europei. Delyannis refuzându a face acésta, reprezentanții celor cinci puteri fără a mai aștepta instrucțiunile cabinetelor lor au predat Greciei ultimatumul, care este de următorul cuprins:

„Sub-semnații reprezentanți ai marilor puteri sunt însărcinați de către guvernele lor respective d'a adresa cabinetului din Atena următoarea declarațiune: Pregătirile militare, în care persistă Grecia, cu toate sfaturile contrare repetate și solemne ale marilor puteri, apasă foarte greu asupra națiunilor vecine și constituiesc astăzi singurul pericol care amenință pacea în Orient. Deoarece mijlocele conciliante de care s'au folosit puterile, spre a îndupleca pe Grecia să se conformeze cu intențiunile pacifice ale Europei, n'au avut nici un succes, mai sus pomenitele guverne se vedă nevoite d'a pune capăt acestei stări de lucruri. În consecință sub-semnații, din ordinul guvernelor lor respective, invită pe cabinetul din Atena, d'a demobiliza armata grecească în timpul cel mai scurt și, după o săptămână dela prezentarea acestei declarațiuni, d'a le procura asigurarea că s'au dat ordine în acest sens. Decă după expirarea acestui termen, sub-semnații nu vor avé

nici un răspuns sau un răspuns nesuficient, răspunderea pentru urmările acestui refuz o va purta pe deplin guvernul grecesc.”

Predarea ultimatumului în loc să spariă pe Greci i-a iritat și mai mult, mai ales după ce Franca luase inițiativa d'a împăca lucrurile. Măne era ziua din urmă ce au dat-o Greciei puterile ca terminu d'a se pronunța. Delyannis însă n'a așteptat până n momentul din urmă, ci a și răspuns la ultimatum. Răspunsul lui se poate resuma în puține cuvinte. El se provocă la promisiunea dată Francei, că Grecia nu va turbura pacea și dice că în urma acésta Grecia este gata a și micșora efectivul armatei demobilizându, însă numai succesiv pe un terminu anumit.

Se crede în general că acest răspuns nu va satisface pe puteri, der poate servi de basă viitoare soluțiunii a cestiunii pendente.

Puțină speranță într'o soluțiune favorabilă au omenii care cunosc relațiunile din peninsula balcanică. Colonelul Franassovic, ministrul de externe sârbesc, s'a exprimat într'o convorbire cu corespondentul lui „Narodni Listy” asupra stării lucrurilor.

Situațiunea, dise el, este ați mai critică și mai amenințătoare ca Sâmbăta trecută. Pasul lui Freycinet, făcut prin reprezentantul francez în Atena, este un pas independent, care a urmat fără învoirea, ba chiar fără aprobarea celorlalte puteri. Posițiunea lui Delyannis este foarte critică. Decă țera va fi silită a se retrage și a desarma, fără să fi dobândit vr'un rezultat, atunci amenință a isbucni în interiorul Greciei o cumplită revoluțiune. Nici după desarmarea Greciei, dise Franassovic, nu va fi pace în peninsula balcanică. Ne pregătim din contră la nouă și mai sângerose lupte.

Demonstrațiuni antigermane.

În Dumineca Pascilor a început în Paris pe Trocadero festivitatea alsăo-lotaringică „Messti,” întocmită în fiecare an de reuniunea de sprijinire a Alsăo-Lotaringilor. Sub colonadă se așezaseră șetrele, care avé firme cu numele orașelor alsăo-lotaringice și țineu de vânzare numai produse germane d'ale Alsăo-Lotaringiei. Dame în costum alsăoțian făcu pe vânzătoarele și elevi d'ai scôlei politehnice în uniformă le stetu în ajutor.

Sensațiune a produs, cum spune „Kölnische Zeitung,” un chip al lui Bismarck, foarte nimerit, tăiat în lemn, care era astfel alcătuit, că în urma unei apăsări deschidea gura, și vânzătorul striga: „Regardez-moi donc cette gueule!” (Priviți-mi acésta flencă!) Chipul s'a cumpărat în multe exemplare, deși costa 7 franci. Ministrul de războiu Boulanger a trimis la tragerea în țintă, cu care a început festivitatea, ca reprezentant al său pe unul din adjutanții isei, pe căpitanul Solard, ca să dea pușcăilor o dovadă, că densul urmăresce cu atențiune cultivarea tuturor exercițiilor războinice.

Intregul Trocadero era împodobit cu steguri tricolore. La ora 1 și jumătate s'a dat un concert în sala cea mare, unde statua republicei stetea împodobită cu steguri. Din lumea oficială nu apăruse nimeni; dintre dame s'au observat d-nele Jules Ferry, Floquet și Nessler, care sunt toate trei Alsăoțiane. Cu aplauze entusiaste s'au primit între altele „Chant d'Alsace” (Cântecul Alsăoției) și un cântec patriotic, care încheia cu cuvintele: „Jamais, Prussiens, jamais vous aurez ce que vous voulez. Votre Empreur a brisé ce que j'aime: La France! Vive la France!” (Niciodată, Prusienilor, nu veți avé ceea ce vofiți. Împăratul nostru a sfărmat ce iubesc eu: Franca! Trăiască Franca!) mai departe un cântec, care încheia astfel: „Laissons étendre notre haine; tant que nous n'aurons pas reconquis Alsace-Lorraine, élevons nos enfants en vengeurs pour la guerre prochaine.” (Să estindem ura noastră; până ce nu vom fi recucerit Alsăoția Lotarin-

gia, să creștem copiii nostri de războinici în viitorul războiu.)

Se vede că Franca se simte gata d'a primi în ori ce moment mânia ce i-ar arunca-o Germania.

SCRIRILE ȚILEI.

Dela 1 Mai n. s'au pus în comunicațiune între Brașov și Predeal, ca legătură la trenurile accelerate române, două trenuri accelerate. Unul pleacă din Brașov dimineața la 5 ore 30 min. și ajunge în Predeal la 6 ore 32 min. Celălalt pleacă din Predeal seara la 9 ore 47 min. și sosese în Brașov la 10 ore 44 min.

—x—

Ministrul de justiție unguresc Pauler a murit Vineri în 30 Aprilie n.

—x—

Preoții români gr. or. Ion Dumitrescu, Nicolai Stoicovici, Iosif Opreanu, Petru Popovici, Damaschin Sprinca și Iacob Tarșilă au fost „pricipsiți” de ministrul Trefort cu câte 50 fl. — Mare decădintă între o parte din preoțiimea noastră!

—x—

În Ocna au ars edificiele a vr'o de economi.

—x—

În Ciuc-Ajnad au ars edificiele a 39 de economi. Un om și multe animale au perit în flacări.

—x—

În parlamentul român, d-l P. S. Aurelian a întrebat pe guvern, cum se face, că Țările ce intră din România în Austro-Ungaria sunt supuse unei taxe de 2 cr. numărul, atar ce taxa postală plătită în România, pe când Țările ce intră din Austro-Ungaria în România nu sunt supuse nici unei taxe. Cestiunea acésta se va regula în curând.

—x—

Preșinția Sa Metropolitul primat al României este greu bolnav. Două consilieri de medici s'au ținut până acum. Bôla se consideră ca foarte gravă.

—x—

Generalul Al. Anghelescu, ministrul de războiu, împreună cu colonelul Robescu, adjutant al Regelui, au sosit la Livadia, scrie „Războiul.” Ministrul de războiu este însărcinat să înmănuze Împăratului Alexandru III al Rusiei o scrisore din partea Regelui României. Cu acésta ocazie Țarul va da o masă în onoarea misiunii române.

—x—

A sosit în București br. de Vegesak, căpitan de artilerie călăreț în armata svediană, trimis de regele Svediei și Norvegiei ca să studieze organizarea artileriei române. Densul va urma scôla de tragere la țintă a artileriei, precum și exercițiile și manevrele întregii armate; va visita scôlele militare, precum și cupolele dela Cotroceni. D-l căpitan Vegesak va sta în București vr'o două sau trei luni, dice „Telegraful,” și la întorcerea sa în Suedia va adresa guvernului său un raport amănunțit despre organizarea și progresele artileriei. Se știe că artileria română a fost deosebit admirată, cu ocaziunea experiențelor cu cupolele, de către delegații armatelor străine.

—x—

În Țilele acestea s'a început construirea fortului Jilava din fortificațiunile Bucureștilor. Fortul dela Chitila este aproape terminat.

—x—

Cetim în Țările din București, că la 24 Aprilie se va reprezenta în Teatrul Național piesa „Ruy-Blas” de V. Hugo, în care d-l Lugoșianu, Român de dincoace, va juca rolul principal. Suntem convinși, că presa bucureșteană ne va da o critică nepărtinitoare asupra succesului, ce artistul nostru va obține. În România toți artiștii de valoare au fost apreciați, decă au meritat; sperăm că și pe d. Lugoșianu îl va încuraja publicul român, decă arta lui se bazează pe un studiu serios.

Ungurirea ritului.

Incă în Februarie a. c. amă publicat un articol sub acest titlu, în care se arătau uneltirile anarchice din diecesa ruténă unită a Muncaciului, făcute cu scopul de a unghi ritulul orientat și se accentua, că aceste uneltiri la granițele diecesei române unite de Oradea mare, amenință a aprinde și coperișul acesteia.

„Nemzet“ din Peșta s'a folosit de acest articol spre a insinua, că Românii acum ar voi să se amestece în afacerile Rutenilor. Și organul rutén al episcopului Párztélyi din Ungvar „Karpata“ s'a grăbit a publica o declarațiune în nr. dela 22 Februarie a. c. contra articolului nostru, fără alu cunoscere, numai pe baza insinuării lui „Nemzet.“

Dăm locu acestei declarațiunii, la care vom reveni în numărul de mâne mai pe larg:

Declarațiune.

Cu mare surprindere amă cetitit acea veste a ziarului „Nemzet“, luată din „Gazeta Transilvaniei“ din Brașov, că Românii voiesc a estinde îngrijirea lor binevoitoare (?) și asupra afacerilor bisericesci ale Rutenilor și agitază în acea direcțiune, că Românii ar trebui se sprijinescă pe Ruteni, ca nu cumva guvernul să introducă incetul cu incetul limba maghiară, ca limbă liturgică în bisericile gr. cat. rutene, pentru-că acesta ar periclita și biserica română orientală.

Intr'adeveru acela, care cetesce aceste rânduri impintenătoare, fără indoială ajunge la prepusul, că Rutenii din Ungaria, în direcțiunea mai susă dîsă, ar fi și început v'ro acțiune contra unui pretinsu interesu ofensat, pentru că numai o astfel de afacere se pôte „sprijini“, care s'a început deja în realitate; e mai siguru însă, că pe Rutenii din Ungaria forțe multu i-ar putea bănuși, ca și cum acestia ar fi rugat pe Români de ale pune în perspectivă sprijinul lor.

Dér cu scirea noastră, spre fericirea noastră și spre fericirea cauzei bune, până acum nu s'a întemplat nici un pas, ci încredându-ne în sêmțămintele patriotice ale Rutenilor, putem susține cu siguranță, că nu vor lua în evidență sprijinirea complesantă a Românilor în această afacere, nici în afacerile bisericesci și naționale.

Va găsi deci prea naturalu scriitorul articolului menționat alu „Gazetei Transilvaniei“, decă privim de o astfel de inițiativă „sprijinirea“ lui oferită și îndemnarea în această direcțiune a fraților Români, care a provocat numai drépta noastră compătimitate și cel mai neplăcutu resensu, pentru aceea pentru că prin această au crezut a presupune, că noi în orî ce afaceri d'ale noastre amă fi constrinși la sprijinul lor...

Noi așadér vedem a fi bine a ruga odată pentru totdeuna pe Români și mai ales pe cei dela „Gazeta Transilvaniei“, ca să se ocupe numai de afacerile lor, ér pe noi să ne cruțe cu sprijinul lor binevoitoru (?) și să ia la cunoștință, că noi nu stăm cu ei în nici o relațiune de interesu bisericesc și național, și nici nu dorim a crea o astfel de relațiune, ci ne vom lăsa mai bine, ca în viitoru, ca și până acum, să trăim neafeternați unii de alții și să ne conducem deschilinitu afacerile noastre.

Ce privesce espectorările „Gazetei Transilvaniei“, vîrsându-și totă ura asupra Ilustrității Sale Episcopului maghiar unitu din Muncaci, amintim numai atata, că Românii nu sunt îndreptățiti a critica modul de guvernare alu capului nostru bisericesc, și nicidecum nu

ne putem inchipui, că Românii ce gloriă credu a găsi în acelu rolu denunciatoru, la întreprinderea căruia îi însufleșce „Gazeta Transilvaniei“.

Mai multu gr. cat. ungureni.

Realism și idealism.

(Conferință la Ateneu.)

În 18 Martie, d-lu A. D. Xenopolu a vorbit la Ateneul din Bucuresci despre realism și idealism. Reproducem după „Voința Națională“ acesta conferință:

Veacul nostru pășese cu pași uriași cătră închinarea materiei. Tote manifestările spiritului omenesc iau materia ca punctu de plecare, materia ca țintă.

Religia a început a se retrage de pe pământ, probabil, în cerul de unde densa s'a pogorit. În capetele mai bine constituite ea este înlocuită cu principii filosofice sau morale; dér esemplul acestora lucră și asupra minților neformate, ce ar avé nevoie de religia ca de singura putere în stare să țină în cumpănă relele apucături. Bisericile ce se întelnesc pe alocurea în ruină arată cu îngrozire celor rătăciți cu credința până în zilele noastre, viitorul — îndepărtat încă — dér nu mai puțin sigur. Filosofia a devenit fatalistă, și pozitivistă, două forme ale materialismului. Forța și materia sunt cele două principii cu care se caută a se da o esplicare lunei. În locu de puteri, de facultăți sufletești, se vorbește de sensații nervose și tote actele gândirii libere se reduc la nisce mișcări ale încătușărilor nervi. Cei căi-va filosofi idealisti, ba chiar spiritalisti, rămași din școala veche, sunt ca nisce predicatori, ce predică în pustiu. În știință se arată o tendință analogă de și mai greu de recunoscut. Ceea ce preocupă mai ales pe omenii de știință este analiza, cercetarea întrebărilor amărunchite. Concretul, nu abstractul, sinteza generală, principiile mari atrage spiritul tuturor cercetărilor.

Ceea ce interesează mai multu lumea chiar teoretică sunt descoperirile practice, din care omenirea să tragă un folos realu, o sporire a avuției séu îndemănării sale. Secolul nostru a produs pe Edison, inventatorul de profesie. Una din invențiile cele mai laudate ale timpului nostru este lecuirea turbării prin altoire, făcută de d. Pasteur. Epoca noastră a descoperit microbii înfinți de mic ai lunei organice, care produc efecte înfinți de mari, și în curendu o nouă știință va vedé lumina zilei, care va purta îngrozitorul nume de Microbiologie. Concretul însă și practicul sunt două forme ale materiei, căci gândirea, idealul, sunt abstracte și teoretice.

Decă adăogim către aceste manifestări ale direcției materialiste îndreptarea activității omenesti, mai ales asupra câștigului, a banului, adică a mijlocului de a spori îndemnarea vieții materiale, atunci vom dobândi convingerea, că întregul spirit alu omenirii civilizate gravitează cătră pozitivismu, unu cuvântu ce caută să mai ascundă puțin prețipătorea formulă a materialismului.

Acastă mișcare este fatală și nu pôte fi împedată de nici o putere omenescă, precum nu pôte fi împedată pământul de a se învîrti cu repeziunea-i amestită în jurul sôrelui.

Acestu curentu atât de puternicu tinde însă a răpi în virtutul séu și o altă manifestare a spiritului omenesc, care este tocmai menita a îndepărta pe omu de materie și alu înălța în regiunea ideilor: arta.

Se pretinde într'adeveru de o școlă întregă de critici, că arta trebuie se fiă realistă séu naturalistă și unu număr mare de artiști de totu felu pun în practică această idee. Artă trebuie să imiteze natura, să reproducă numai figură și situațiuni reale. Cu câtu artistul va îndeplini mai cu credință această reproducere a realității, cu atata arta lui va fi mai superiôră. Imitarea slugarnică a naturii este ținta supremă a orî-cărei arte. Fotografarea realității, étă idealul — decă se pôte întrebuița acestu cuvântu — alu artei realiste.

Ôre așa să fiă? Pentru a puté răspunde la această însemnată întrebare, să cercetăm, care este scopul artelor?

Frumosul, pe care arta să cere să-l realizeze,

este menit pentru petrecerea omului. A petrece vrea să dică a-ți întrebuița puterile sufletului într'un chip neinteresat. E întocmai ca și jocul care ne farmecă și ne atrage fără a fi turburat de nici unu interes. De aceea nu este joc, ci caricatura lui, jocul pe interes, căci interesul tinde la câștig și câștigul nu trebuie să fiă decăt rezultatul muncii, nu alu jocului, a căruia esență chiar este lipsa de interes. Pentru a petrece însă în chipu neinteresat este de nevoie a înlătura pe câtu se pôte realitatea, care lovindu-ne cu ascușurile sale ne readuce tot'dauna în lumea în care trăim și de care suntem alipiți prin felurile interese. Apoi, când petrecem curgerea, timpul pare că se opresce, ne deslipim tocmai de unu din elementele principale care constituie lumea reală și care sunt spațiul și timpul. Din potrivă, de'ndată ce intervine unu interesu la mijloc, elementul pe care-lu simțim mai viu este timpul. Să ne amintim despre valoarea pe care o capătă timpul când avem să primim o sumă de bani. Cu câtă nerăbdare numărăm zilele, orele, adese-orî minutele, când nevoia e mare, și câtu de nebagat în sémă curge densul când suntem la o petrecere; pe când din potrivă atunci când simțim uritul pare că timpul ar fi tirit în mintea noastră de o greoie pârache de boi.

Artă deci este una din formele — și cea mai înaltă — ale petrecerii. Acesta cerend, pentru a exista, îndepărtarea interesului și suprimarea timpului, condițiile esențiale ale realității, urmăz decă petrecerea și deci artă, să se deosibescă în caracterele lor de acelea ale lunei reale.

Realismul în artă este însă și o zadarnică încercare. Intr'adeveru, la ce tinde elu, la imitarea deplină a naturii. Unu asemenea lucru este ôre cu puțință? Fără indoială ori-câtă dibăciă amă întrebuița, produsele omenesci vor rămâne tot'dauna în-dérutul naturii. Florile artificiale sunt adese-orî surprințtore și bine imitate; le lipsesce însă mirosul și rēcorēla plantei. Ori-câtu de deplină ar fi reproducă o figură omenescă îi va lipsi viața, adică tocmai elementul de căpetenie alu realității. Să se silescă artă ori-câtu de minunată a reproduce mórtea, spasmurile și sughiturile ei: totu va rămânea multu îndérutul îngrozitoru realității. Ori-câtu s'ar silu omul a realiza imitarea totu nu va face decăt o palidă reproducere a naturii; va rămânea totu unu cărpăciu, față cu măeștra atot-făptuitoare. Atunci pentru-ce s'o mai reproducă, decă reproducend-o nu face decăt s'o știrbescă? Artă nu ar avé atunci nici unu scop și ar fi de prisos: (va urma.)

De ale școlei.

Cântul.

Ce? și cum e a se propune din acestu obiectu de învățământu în școlele noastre populare?

Arma noastră să ne fiă, cânturile ce răpesc, Musica și poesia cu profumul lor cersesc.

D. Bolinteanu.

Pré adeseor amă avut ocaziune cu toții a vedé în diversele planuri de învățământ, că cântul încă ocupă locu în concertul obiectelor menite de a stérni și desvolta puterile și facultățile omenesci și de a da acestora o direcțiune bună. Incăt merită acestu obiectu a fi primitu între celelalte obiecte de învățământ, mă voiu încerca a arăta mai la vale.

Ierte-mi-se a face o mică observare. De cele mai multe obiecte de învățământ s'a ocupat lumea pedagogică cu totu deadinsul, arătând importanța lor, specificând materialul ce este a se propune, nu numai pentru lună și săptămână, ba chiar pentru fiecare ôra a anului școlastic și gătind și statorind și principiile fundamentale, conformu cărora e a se propune acelu material.

Nu așa stăm cu cântul.

Nu aflăm despre cântu aprôpe nimic prin planuri și metodice, afară de aceea, că și cântul e a se

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Valurile isbiau luntrea cu atata furie încâtu de bună sémă ar fi sdrobit-o de stâncă, decă luntrașii, cari se temuseră de așa ceva, nu ar fi așezat în partea amenințată véslele astfel, încâtu pârtele luntrei, opritu fiind de ele, nu putea ajunge până la stâncă. Pe o astfel de vreme călătorii nostri trebuiră să se depărteze de acolo și se'și caute unu altu adăpostu.

Altă-dată ajunse „Lady Alice“ din întemplant tocmai pe spinarea unu hipopotam, care se afla în apă și care tocmai voia să se ridice în sus. Nécăjitu de greutatea vasului, hipopotamul îi dete o lovitură așa de puternică, încâtu era aprôpe să-lu desfacă. După aceea se ridică de jumătate afară din apă și-i provocă pe călători la luptă printr'unu răcnetu înfioratoru. Nimenia însă nu avea poftă să răspundă la o astfel de provocare, ci cu toții se grăbiră să scape câtu mai iute de o vecinătate atât de neplăcută.

CAPITOLUL V.

În satul Muivanda. — Negrii din Saga. — O nouă furtună. — La țermurii țerii Usoga. — Lupta cu Vavuma. — Canalul lui Napoleon. — Victoria. — Nilul și cataractele lui Ripon. — Imperatul Mtesa din Uganda. — O solă împărătescă.

„Lady Alice“, după-ce trecu pe lângă țermurii țerrilor Ughyeya și Uganda, ajunse în 24 Martie în apropierea satului Muivanda. Satul acesta este așezat în partea cea mai nordu-ostică a lacului, lângă sîmul de Manyara. Locuitorii lui nu purtau altă îmbrăcăminte, decăt unu felu de încingetore de foi de banan. Bărbații aveau pèrul tunsu până la piele, afară de câte-va șuvițe, care erau lăsate mari. Călătorii nostri trebuiră să se bată multu capul, până când acești semi-selbatiei le vîndură câte ceva de mâncare.

Dela Muivanda luntrea apucă spre vestu, pe lângă țermurile nordicu alu lacului.

După vre-o două ore se oprî „Alice“ nu departe de satul Saga. Indată se și îndreptă spre densa o luntre mînată de doi indigeni. Luntrea acesta însă se oprî la ôre-care distanță și conducătorii ei nu putură s'o misce mai departe. Intr'aceea porni dela țermure unu vasu cu multu mai mare mînat de patru-deci de lopătari. Partea dinainte a acestu vasu era strîmbată în sus în forma unu gât; totodată era împodobită cu legături de iarbă fină, întocmai ca cu o cômă. Vésla-

și mînau de-a dreptul spre „Lady Alice.“ Când vasul se apropiă până la o distanță cam de cincideci metri, deodată o parte din luntrași se ridică în picioare, amenințându cu lăncile și scuturile împodobite de asemenea cu fire de iarbă.

Călătorii nostri priviau cu băgare de sémă aceste lucruri. Vasul Negrilor se apropiă din ce în ce totu mai multu, până când în fine se lipi de „Lady Alice“ și omenii dintr'ensul săriră în luntrea lui Stanley. Acum se vedu, că cei mai multu din acești ôspeți nepoftiți sunt beți. Ei începură să se uite la totu ce era în luntre, între altele și la trupurile călătorilor. Stanley și cu ai săi voindu să eviteze orî și ce neînțelegere, îi lăsară să se facă cheful și nu le făcură nici o împotrivire. Printr'asta Negrii se făcură și mai cutezători.

Ei începură să cante nisce cântece grozavu de nearmonice și totodată și luară prăsciile și începură să svêrle cu petri. Unul însă merse cu obrăsnicia așa de departe, încâtu aruncă cu o pètră atât de aprôpe de capul lui Stanley, de era mai să-lu lovescă. Era neapărat de lipsă, ca călătorul nostru să arête, că și elu are mijloce de apărare. Dintr'odată elu slobozi unu revolveru. Efectul detunăturii, care până acum pôte nu mai fusese auțitu nici când, fu în adeveru comic. Ôspeții cei atât de îndrăsnici se aruncă cu

propune; căci are o influință însemnată asupra formării dispoziției omului.

Și ore de ce trece lumea pedagogică așa cu fuga peste acest obiect?

Acosta împrejurare numai așa ni-o putem explica, că precând s'au putut ocupa cu celelalte obiecte de învățământ, ca cu mijloace aplicabile în general în creșterea și instrucția tinerimei de orice nație (așa d. e. obiectele reali au aceeași importanță pentru noi, ca și pentru Germani; e a se propune din ele cam aceeași materie și după acele principii) pe atunci cântul a trebuit să rămână mai cu de-adinsul în socotela naționalelor, ca un obiect, a cărui materie e specială pentru fiecare națiune. Ulrich Zwingli (n. 1484, † 1531) și Luther, deși au fost mari amatori ai cântului, de sigur nu s'au ocupat cu cântările noastre ci cu ale lor.

Acele popor, cari s'au ocupat de cânt și-au și format cântul regulat, noi Românii ne-am cântat necazurile și durerile așa cum am putut fără a face studiu din cânt și așa am rămas mult timp, aproape până în timpurile mai recente, necunoscuți cu cântările noastre cu toate că mă îndoișcu, că ar fi mai bogată în materie orice altă națiune, ca chiar a noastră în asta privință.

Din toate aceste se poate vedea, că eu tractez o temă puțin cunoscută la noi, însă ceea ce nu au putut face moșii noștri, apăsăți de cruda soartă, trebuie să facem noi.

Noi trebuie să ne ocupăm de cânt, ca de un obiect de învățământ cu multă importanță; noi trebuie să-l cunoștem și să facem cunoscută importanța cântului; noi să specificăm materialul de propus; noi să aflăm modul adevărat al propunerii, căci numai noi avem cântul românesc; ele sunt eflusul simțimintelor noastre și abia cred, că s'ar pute străinii ocupa de ele cu rezultat îmbucurător și esact.

Abstrăgându delă aceea că autoritățile pedagogice fără îndoială au cumpănit lucrul, când au primit și cântul în șirul obiectelor de învățământ; cu toate aceste mă aflu îndemnat a arăta, că în adevăr acest obiect, cu dreptul își ocupă locul în concertul obiectelor de învățământ, a cita o definițiune germană din un Catechism, care definițiune în tot cazul e valoroasă și pentru cânturile române.

Acea definițiune sună așa: „Die Musik ist die Kunst das Ohr zu vergnügen, das Herz zu rühren, den Verstand in angenehme Thätigkeit zu versetzen und die Einbildungskraft mit manichfaltigen Vorschstellungen zu beleben.“ adică: Musica e arta de a desfăta urechia, de a mișca inima, de a pune mintea în o activitate plăcută și de a înviași fantasia cu idei varii.

Aceste se știe despre musică, și au valoare și pentru cânt, fiind musică vocală și pentru musică instrumentală.

Musica și cu ea cântul are deră influință multilaterală.

Fie că noi producem cântul, fie că ascultându ne desfătează urechia, adică auzul; semnul desfătat ne cauzează o dispoziție îndestulătoare; er îndestularea ne face să uităm momentan realitatea.

Cântul ne mișcă inima în multe direcțiuni, căci auzind un cântec de bucurie, ne înveselesce și vice-versă. Cântând înșiși are influință asupra ascultătorului, orice bucurie amă avă la auzirea unei melodii triste aceea pătrunde la inima noastră și ni-o mișcă spre un

semțământ de compătimire, făcându ca și noi să devenim triști și invers.

Să nu pierdem din vedere, că o inimă muiată prin un cântec frumos și pătrunător e aplicată spre fapte bune, de unde nrmază, că cântul intră și în serviciul spre bine.

Tot despre cânt se știe, că ne pune mintea în o activitate plăcută, adică, deci ne frământăm mintea cu nori grei de idei, deci în această luptă de cugete auzim cântându-se o piesă frumoasă, acesta ne atrage atențiunea, cugetându asupra ei, admirăm frumseța, spiritul nostru lucrăz plăcut.

Și în fine ne învioșeză fantasia cu concepțiuni de cele mai varii. Acosta e o împrejurare, care merită totă atențiunea, căci ce e omul fără fantasia?

O mașină simplă.

(Va urma.)

DIVERSE.

Nu lăsați copii singuri. — În ziua de 18 Aprilie curent, locuitorul George Popa din cătunul Roșu, comuna Rasga, județul Fălciu, plecând la târgușorul Răducăneni împreună cu soția sa, spre a-și cumpăra cele necesare pentru sărbători, a lăsat acasă 4 copii, din cari 3 băieți și o fată. În urmă, copiii jucându-se mai mult timp pe afară și obosiți de joc, băieții, cari nu erau mai mari decât dela 3 până la 7 ani, au intrat în casă spre a se odihni; er' fata mai mare decât ei au încuiat ușa pe din-afară și s'a dusă a re-nturna vitele de pe câmp. În acest interval, cam pe la ora 1 p. m. izbucnind un foc la acoperământul cramei, s'a aprins și casa și s'a prefăcut în cenușă. Câte trei copilași au ars de vii, precum și 6 chile de păpușoiu, o chilă de orz, o merță semințe de cânepă, 2 căți și obiectele din casă. Casa și crama incendiată, aflându-se la un loc izolat, nu a putut veni nimeni în ajutor, spre a scăpa cel puțin copiii. Din cercetările făcute la localitate s'a constatat că focul a provenit din jucarea copiilor cu chibrituri. Părinții sunt desnădăduiți. —

**

La ce sunt bune două părechii de cisme. — Intr'o casă nobilă din Berlin se luase pentru o serbare încă un servitor străin, pentru a complecta personalul de serviciu. Servitorul se prezintă în haine negre, cu cravată albă, o păreche de cisme fine ce străluciu sub braț și cu o păreche de cisme lungi pentru vremuri rele în picioare, și și ceru scuse, că a venit cu două părechii de cisme. Să temuse că fiind timpul urit, se nu și mderescă cismele cele fine. Dōmna casei îl laudă pentru această atențiune; lacheul își schimbă încălțăminte și își puse cismele cele lungi într'un unghiu întunecat al anticamerei, pentru a nu da loc la o conturbare neestetică. Der lacheul părea a avea o deosebită predilecțiune pentru cismele lungi, că în timpul unei se apropia din când în când de ele. Din întâmplare trece un membru al casei pe lângă acel unghiu și isbesce cismele, care dau un sunet neașteptat. Le scote la lumina lampei și.., etă că în fiecare cismă se afla câte o buteliă de șampanie cu totu ce trebuie lângă ele, adică o jumătate de fasan, diferite fripturi de căprioară și altele împreună cu desertu. Enigma elegantelor încălțăminte cu acesta s'a deslegat.

**

Ouăle roșii ale Pascelor. — Să povestesc următoarea legendă: Lună după răstignirea lui Christos treceau două fete pe la Golyatha, din care una avea

un coșuleț cu ouă în mână. Ambele vorbeau despre evenimentele mari din săptămăna trecută, și pe când una își exprima adēca ei compătimire pentru suferințele Măntuitorului, cealaltă se îndoia de originea dūneșcă a lui Christos și strigă: „Numai atunci voi crede, că acest Isus de Nazareth a fost fiul lui Dumnezeu, decă ouăle acestea se vor înroși.“ Abia fură rostite aceste cuvinte, și toate ouăle — o minune! — erau roșii. Ambele fete leșinară de spaimă. Nisce flăcăi din apropiere veniră în ajutor, stropindu-le cu apă până când acestea își veniră în fire. Din recunoscință pentru ajutorul ce li s'a dat fetele dăruiră flăcăilor câte un ou roșu. Probabil, că obiceiul cunoscut de a stropi pe cunoscuții la Paști vrea să esplice această întâmplare.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

BUCUREȘTI, 3 Maiu. — Scirea „Lloid“-dului: Repentanții români au prezentat un proiect de convențiune, care în general se rașimă pe convențiunea ce espiră, der conține schimbări așa de însemnate, încât delegații austro-ungari nu se pot pronunța asupra proiectului român, decât numai după un studiu amănunțit și după ce vor căpeta instrucțiuni de la guvernele lor.

PESTA, 3 Maiu. — Ministrul de justiție-Pauler a fost înmormētat, luând parte și Regele, arhiducele Iosif, ministrii, deputații, autoritățile.

PESTA, 3 Maiu. — Partida liberală a diei a discutat proiectul pentru glōte. S'a iscat o desbatere mai mare asupra cestiunei, că ce pozițiune se ia glōtistii față cu dreptul internațional. Cestiunea se poate rezolva numai în înțelegere cu celelalte state. Proiectul s'a primit de basă a discuțiunei. — Se crede că ministrul de justiție va fi numit încă în săptămăna acēsta.

Bibliografia.

A eșit de sub tipar „Dicționar germano-român pentru școlă și conversațiune“ de Theodor Alexi. A opta miă de exemplare. Prețu 1 fl. 50 cr., seu 3 lei 50 bani. Tipografia Alexi în Brașov, 1886. — Tiparul e desu și cura: hărtia fină, formată 8° în mărime de 312 pag.

„Romänische Revue“ revistă lunară, politică-literară; apare în Budapesta (Grand Hotel Hungaria) sub direcțiunea d. Dr. Cornelius Diaconovich. Prețu de abonament 8 fl. pe an. Broșura din Aprilie are următorul sumar: „Die Verwaltungsreformen in Ungarn“ (—ch). — Ludwid v. Moesary. „Rundschau“. „Chronik“. „Die Weltbeherrscherin“. Von Constantin Morariu Deutsch von L. V. F. — „Ovid“. Schauspiel in vier Aufzügen von V. Alexandri. Aus dem Romänischen von Dr. Adolf Stern (Bucarest). (Fortsetzung). „Die Eiche von Borzezi“. Historische Erzählung von Nicolaus Gane. Deutsch bearbeitet v. Emanuel Grigorovici. „Die historische Literatur der romänischen Länder“. Von Nic. Densușianu. Literatur und Kunst.

Numere singurate a 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu

toți în apă și începură a înota spre țermure, fără să se mai gândescă la vasul, cu care veniseră.

„Venii înderētū, omeni bun, venii înderētū!“ le strigă talmaciul pus de Stanley. „Am voiți numai să vă arătăm, că și noi avem arme ca voi. Venii și vă luați luntrea. Iată, o împingem către voi, ca să o puteți ajunge mai lesne!“

În urma acestor cuvinte prietinesci Negrii se întorseră înapoi, dar acum se purtară cu totul altfel ca mai înainte. Ei rīdeau din rășputeri și strigănd, cătu îi lua gura: „bum, bum, bum!“ imitau sunetul revolverului, atāt de străin pentru ei.

În curēnd însă începură a veni și alte luntre dela țermure, așa încāt numărul indigenilor adunai împrejurul călătorilor noștri se urca la 130. Stanley, temēdu-se, ca nu cum-va se aibă neplăceri, porunci soșilor săi, să ntingă pândile și să mână bărbătesce. „Lady Alice“ trecu ca o săgētă înainte la largul lacului și lăsă vasele Negrilor departe înapoi. Stanley preferă să rămână peste nopte în mijlocul lacului, decât în apropierea unor beșiv rēutăcioși. Ancora se aruncă la o adēncime de două-deci și trei de metri.

Până acum vântul suflase cu destulă tărie. După-ce însă se mai contenī cât-va, dintr'odată încep să creșcă din ce în ce totu mai mult, până când în așerit se prefăc într'o furtună înfiorătoare. Tunetele

buiau și fulgerele brăzdau aproape în fiecare clipă bolta cerescă. O plōie torențială amestecată cu grindină încep să cadă asupra luntrei și asupra bieșilor călători, cari erau lipsiți de ori și ce adăpost. „Lady Alice“ se umpluse așa de tare de apă vērșată de nori cei negri, cari se alungau unul pe altul, încāt cu toate silințele lui Stanley și a soșilor săi, sta să se cufunde în fiecare moment. Furtuna dură mai bine de două ore. Dumnezeu însă nu-i părăsi nici în această primejdiă pe omenii noștri. Ei isbutiră a ajunge cu luntrea la o insulă, pe care debarcară. Hainele și le uscară la un foc, pe care-l aprinseră fără multă greutate, eră fōmea și-o potoliră cu o supă căldută de extract de carne.

Diminēta cerul era senin, sōrele strălucia totu cu veselia de mai înainte, țermuri păreau mai verși decât ori și când, eră lacul era asemenea unui scut de metal nou de noiță. Cu inima veselă se îndreptară călătorii peste sīnul de Ugamba spre insula Namungi.

Când se apropiară de această insulă, le eși înainte un om într'o luntre, de bună sēmă trimesu ca iscodă. Stanley șise, săi se asvērle o legătură de mărgele. Negrul strigă de bucurie întocmai ca un copil și încep a face semne soșilor săi de pe țermure. În curēnd se și îndreptară acestia în două-deci de lun-

tri spre omenii noștri. Dela prima privire se putea convinge ori și cine, că erau nisce omeni cu totul pacnici și fără nici un gând dūșmănesc. Cu toți cereau mărgele. Stanley le împărșai prin omenii săi că vor căpeta mărgele, câte vor voi, decă vor da în schimb lucruri de mănecare. Bieșii Negrii se depărțară plini de bucurie și în curēnd se întorseră cu o mulțime așa de mare de banane, ouă, găini etc. și cu atātă must dulce de banane, încāt decă Stanley ar fi luat toate aceste lucruri, de bună sēmă „Lady Alice“ s'ar fi cufundat.

În chipul acesta călătorii noștri aci erau bine primiți din partea indigenilor, aci aveau necazuri cu ei. Sub astfel de împrejurări călătoria se continua de-a lungul țermurilor țerei Usoga.

Intr'una din zile luntrea se apropiase de o limbă de pământ acoperit cu iarbă mare și desă. Pe țermure se iviră căți-va indigeni, cari le făcură semni călătorilor să vină la dēnșii. Stanley voi să le facă pe voiă. Când însă luntrea era numai doi, trei pași dela țermure, de odată omenii noștri se pomeniră cu o plōie de petri, care încep să cadă asupra lor. Petrite erau aruncate de o cētă numărōsă de Negri, cari până acum fuseseră ascunși în iarba cea mare.

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

din 30 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur 4%	103.45	Bonuri croato-slavone	104.75
Rentă de hârtie 5%	94.90	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	152.—	Imprumutul cu premiu ungh.	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (1-ma emisiune)	100.—	Losurile pentru regularizarea Tisei și Segedinului	124.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (2-a emisiune)	127.25	Renta de hârtie austriacă	85.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungh. (3-a emisiune)	117.25	Renta de arg. austr.	85.45
Bonuri rurale ungare	105.—	Renta de aur austr.	114.50
Bonuri cu cl. de sortare	105.—	Losurile din 1860	139.—
Bonuri rurale Banat-Timiș	10.5	Acțiunile băncii austro-ungare	873.—
Bonuri cu cl. de sortare	104.90	Act. băncii de credit ungh.	293.—
Bonuri rurale transilvane	10.5	Act. băncii de credit austr.	293.—
		Argintul — Galbini împărătesci	5.93
		Napoleon-d'ori	10.02
		Mărci 100 imp. germ.	61.27
		Londra 10 Livres sterlinge	126.05

Bursa de București.

Cota oficială dela 17 Aprilie st. v. 1886.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	90—	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	93 1/2	94 1/2
convert. (6%)	88 1/2	89 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32 1/2	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	102—	103—
" " (5%)	86—	87—
" " urban (7%)	99—	100—
" " (6%)	91—	92—
" " (5%)	81 1/2	82 1/2
Banca națională a României 500 Lei	1030	1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.	285	290
" " Națională	235	240
Aur contra bilete de bancă	14—	15—
Bancnote austriace contra aur.	2.01—	2.02

Cursul pieței Brașov

din 1 Mai st. n. 1886

Bancnote românești	Cump.	8.68	Vënd.	8.70
Argint românesc		8.60		8.65
Napoleon-d'ori		9.98		10.02
Lire turcesci		11.20		11.30
Imperiali		10.20		10.30
Galbeni		5.86		5.90
Scrisurile fonc. »Albina»		100.—		101.—
Ruble Rusesci		124.—		125.1/2
Discontul		7—10 %		pe an.

(11—15)

Dictionar germano-român

de Theochar Alexi

in 8° c^a 320 pagini, prin urmare îndoită atât de mare ca edițiunea primă. Prețul fl. 1.50 séu 3 lei 50 b. de esemplar.

A APĂRUTĂ

și se poate procura prin toate librăriile precum și la **Tipografia ALEXI Brașov.**

Mersul trenurilor

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta					Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.			
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	
Bucuresci	—	—	7.45	—	Viena	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Predeal	—	—	12.50	—	Budapesta	6.47	—	3.15	6.20	8.03	Teiuș	11.09	—	3.56	Viena	11.00	
Timiș	—	—	1.09	—	Szolnok	10.37	—	7.29	9.11	11.40	Vințul de jos	11.46	—	4.27	Budapesta	8.05	
Brașov	—	—	2.27	—	P. Ladány	1.44	—	8.27	11.26	2.31	Șibot	12.20	—	4.53	(11.02	
Feldiara	6.22	—	2.55	—	Oradea mare	5.33	—	1.28	—	—	Orăștia	12.52	—	5.19	Szolnok	11.12	
Apatia	7.01	—	3.38	—	Várad-Valenceze	—	—	9.45	2.00	—	Simeria (Piski)	1.19	—	5.41	Arad	3.37	
Agostonfalva	7.33	—	4.17	—	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2.11	—	Deva	1.48	—	6.08	Glogovaț	3.77	
Homorod	8.01	—	4.47	—	Mező-Telegd	—	—	10.28	2.34	—	Branicica	1.48	—	6.39	Gyorok	4.13	
Hașfaleu	8.45	—	5.42	—	Rév	—	—	11.36	3.18	—	Ilia	2.35	—	6.39	Pauliș	4.38	
Sighișoara	10.29	—	8.01	—	Bratca	—	—	12.10	3.41	—	Gurasada	3.04	—	7.04	Radna-Lipova	4.51	
Elisabetopole	11.19	—	9.05	—	Bucia	—	—	12.43	4.01	—	Zam	3.36	—	7.29	Conop	5.10	
Mediaș	11.54	—	9.43	—	Ciucia	—	—	1.31	4.26	—	Soborșin	3.50	—	7.41	Bérbzo	5.38	
Copsa mic	12.12	—	10.02	—	Huedin	—	—	2.56	5.08	—	Bérbzo	3.50	—	7.41	Soborșin	5.57	
Micăsasa	12.56	—	6.20	—	Stana	—	—	3.29	5.27	—	Zam	4.25	—	8.12	Soborșin	6.42	
Blașu	1.30	—	6.59	—	Aghiriș	—	—	4.00	5.50	—	Conop	4.25	—	8.12	Soborșin	7.14	
Crăciunel	1.45	—	7.15	—	Ghirb	—	—	4.18	6.02	—	Radna-Lipova	5.09	—	8.49	Zam	6.42	
Teiuș	2.11	—	7.43	—	Nedeșdu	—	—	4.36	6.24	—	Pauliș	5.09	—	8.49	Gurasada	7.14	
Aiud	2.55	—	8.29	—	Cluș	12.05	—	5.05	6.43	—	Gyorok	5.56	—	9.29	Deva	7.43	
Vințul de sus	3.17	—	8.55	—	Apahida	12.31	—	—	7.03	—	Pauliș	6.18	—	9.49	Ilia	8.01	
Uióra	3.24	—	9.04	—	Ghiris	2.16	—	—	7.26	—	Glogovaț	6.57	6.14	10.23	Branicica	8.01	
Cucerdea	3.31	—	9.12	—	Cucerdea	3.12	—	—	8.51	—	Pauliș	7.12	6.30	10.37	Deva	8.21	
Ghiris	4.09	—	10.23	—	Uióra	3.41	—	—	9.51	—	Gyorok	7.27	6.47	10.52	Simeria (Piski)	8.47	
Apahida	5.36	—	12.32	—	Vințul de sus	3.50	—	—	9.58	—	Glogovaț	7.56	7.17	11.18	Orăștia	8.47	
Cluș	5.56	—	12.59	—	Aiud	4.25	—	—	10.24	—	Arad	8.10	7.32	11.32	Șibot	8.47	
Nedeșdu	6.08	—	8.00	—	Teiuș	4.50	—	—	10.44	—	Szolnok	8.10	7.32	11.32	Vințul de jos	11.04	
Ghirb	6.29	—	8.34	—	Crăciunel	5.41	—	—	11.28	—	Budapesta	2.39	12.00	4.53	Alba-Iulia	11.19	
Aghiriș	6.45	—	8.59	—	Blașu	6.09	—	—	11.44	—	Viena	3.16	12.14	5.10	Teiuș	12.05	
Stana	7.00	—	9.34	—	Micăsasa	6.40	—	—	12.18	—		7.10	2.10	8.16			
Huedin	7.26	—	10.16	—	Copsa mic	7.00	—	—	12.36	—		7.10	2.10	8.16			
Ciucia	7.48	—	11.04	—	Mediaș	—	—	—	1.22	6.01		8.00	6.05				
Bucia	8.28	—	12.17	—	Elisabetopole	—	—	—	1.56	6.40							
Bratca	8.47	—	12.47	—	Sighișoara	—	—	—	2.34	7.20							
Rév	9.06	—	1.21	—	Hașfaleu	—	—	—	3.02	8.01							
Mező-Telegd	9.26	—	2.05	—	Homorod	—	—	—	4.41	10.05							
Fugyi-Vásárhely	10.01	—	3.08	—	Agostonfalva	—	—	—	5.30	11.02							
Várad-Valințe	10.20	—	3.39	—	Apatia	—	—	—	6.03	11.37							
Oradea-mare	10.37	—	3.55	—	Feldiara	—	—	—	6.35	12.14							
P. Ladány	10.51	—	4.03	—	Brașov	—	—	—	7.14	1.09							
Szolnok	12.37	—	10.37	—	Timiș	—	—	—	—	2.48							
Buda-pesta	2.58	—	12.59	—	Predeal	—	—	—	—	3.23							
Viena	6.00	—	4.45	8.22	Bucuresci	—	—	—	—	4.56							
	6.35	—	10.05	10.30						9.40							
	3.00	—	6.05	—													

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI Brașov.